

Kobe – casa mea departe de casă

Stud. Daniela Păun, An III

Specializarea: *Limba și literatura japoneză*, Facultatea de Litere, UBB

Stagiul japonez: Universitatea din Kobe, mobilități studențești (留学生), aprilie - sept. 2023

Oportunitatea de a studia în Japonia un semestru academic a venit ca urmare a acordului interuniversitar dintre UBB și Kobe University.

Am aflat de posibilitatea de studiu în Japonia prin acest gen de parteneriat pentru prima oară când aveam în jur de 15-16 ani. Am început deja din liceu să le spun părinților mei că vreau să învăț limba japoneză și să merg în Japonia, lucru pe care ei l-au privit ca pe una dintre multele mele ambiții copilărești și trecătoare. Totuși, în timpul clasei a 12-a, aveam cursuri particulare de japoneză în fiecare săptămână. Devenisem atât de hotărâtă încât mi-am depus dosarul de admitere doar la specializarea *Limba și literatura japoneză* de la Facultatea de Litere, UBB. „Și dacă nu intri, ce faci?”, mă întrebau părinții mei. Decisesem deja că aș fi stat acasă un an până să pot încerca din nou. Nu știu ce motivație clară să dau pentru alegerea de a merge pe acest drum, pot doar să o descriu ca pe o dorință atât de puternică încât nu am pus-o sub semnul întrebării.

Sejurul japonez la Universitatea Kobe mi-a dat, firesc, multă încredere în abilitățile legate de limba japoneză. Am avut oportunitatea să-mi fac prieteni japonezi sau din alte țări asiatice, care, datorită avantajului similitudinii dintre limba lor nativă și cea japoneză, vorbeau mai bine decât mine. Cumva, această experiență mi-a confirmat că îmi doresc cu adevărat să devin fluentă în japoneză și să fiu mai conectată cu spațiul nipon. Mi-am făcut o mulțime de prieteni, cei mai dragi fiind din Mexic, Coreea de Sud, Germania, Spania, China și Hong Kong. Încă ținem legătura aproape în fiecare zi și avem planuri să ne revedem. Nu pot să pun o valoare pe recunoștința posibilității de a-i cunoaște. Am o mulțime de amintiri de neuitat legate de ei, momente în care am petrecut împreună în Osaka, în care ne-am întors seara la căminul din Sumiyoshi Yamate doar ca să dăm nas în nas cu mistreții, mersul la Hanabitaikai (spectacolele de artificii), excursiile făcute împreună. O să împărtășesc, totuși, un aspect amuzant al ieșirilor mele în oraș cu prietenul meu din Hong Kong, Matt. Ieșeam împreună des la restaurante, să facem cumpărături, să ne plimbăm... Dat fiind că Matt era asiatic, iar eu nu, personalul magazinelor și al restaurantelor mă ignora adesea, crezând că Matt este cel cu care se vor putea înțelege. Partea amuzantă este că eu vorbeam japoneza mult mai bine decât Matt, așa că, de câte ori cineva vorbea cu el, Matt rămânea cu gura deschisă, se uita la mine confuz, iar eu îi traduceam sau vorbeam cu angajații locului. Uneori Matt încerca să se bazeze pe cunoștințele lui de engleză pentru a se face înțeles, zicând lucruri precum „Zenbu... *wetto!*” atunci când vorbea cu un japonez, moment în care eu îi șopteam „...nureta!”. Era amuzant

pentru toți cei implicați, deoarece erau surprinși că o persoană non-asiatică poartă conversația cu ei...

Îmi doresc ca, după ce termin acest ultim an de facultate, să mă pregătesc intens pentru programul MEXT și să mă întorc în Japonia. Cele 6 luni nu au fost suficiente, doar mi-au stârnit interesul și mai tare. Îmi e dor de felul de a fi al străzilor japoneze, de altare și temple, îmi e dor de trenurile lor și de felul cum mă obișnuisem să trăiesc acolo. Orașul Kobe îmi dă un sentiment de familiaritate, de acasă. Îmi e dor de sentimentul de fericire după fiecare interacțiune reușită cu o persoană japoneză. Vreau să devin fluentă în limba japoneză, iar Japonia este cel mai bun loc unde aș putea să fac acest lucru. Este un sentiment aparte să-ți poți utiliza cunoștințele dobândite cu greu în viața de zi cu zi și să interacționezi cu oameni noi, din altă cultură, diferită de cea căreia îi aparții. În consecință, următorul pas ar fi să aplic pentru bursa MEXT și să întăresc legăturile dintre mine și Japonia.

宜しくお願いします。